

SÂMBĂTA LUI LAZĂR LA PATRIARHIE

Sâmbătă, pe 7/20 aprilile 2019, Patriarhia a sărbătorit Sâmbăta lui Lazăr, când se face pomenirea evenimentului învierii din morții a lui Lazăr, cel mort de patru zile, prieten al Domnului nostru. Acest eveniment a fost prăznuit:

1. În Betania, unde a avut loc evenimentul.

La Sfânta Mănăstire a surorilor lui Lazăr, Marta și Maria, Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil a oficiat Sfânta Liturghie având drept împreună-liturghisitori pe ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, ÎPS Arhiepiscop Filumen al Pellei, Ieromonahi aghiotafiți, protos fiind Părintele Kamarasis, Arhimandritul Nectarie, și preoți din alte Biserici, răspunsurile la strană fiind date de Arhimandritul Dimitrie și de cântăreții corului bizantin din Biserica Ciprului. La slujbă au participat Consulul General al Greciei în Ierusalim, dl. Christos Sophianopoulos, membrii consulatului grec, precum și numeroși pelerini.

Preafericirea Sa a predicat Cuvântul lui Dumnezeu în fața celor prezenți, după cum urmează :

„Doamne, glasul Tău a stricat împărățiile iadului, și cuvântul puterii Tale a ridicat din mormânt pe cel mort de patru zile; și s-a făcut Lazăr început al mântuitoarei învieri celei de-a doua. Toate sunt cu putință Ție, Stăpâne, Împăratului tuturor; dăruiește robilor Tăi curățire și mare milă”.

Iubiți frați și surori în Hristos,

Cuvioși creștini și pelerini

Ajungând la sfârșitul Postului Mare, mult folositor sufletului, am venit astăzi în acest loc sfânt, orașul Bethany, orașul natal al lui Lazăr și al surorilor sale Marta

și Maria, pentru a proclama în Euharistie și doxologie, pe de o parte Învierea obștească înainte de Patimile Domnului și Mântuitorului Hristos, confirmată prin învierea din moarte a prietenului Său, a neprihănitului Lazăr, iar pe de altă parte, intrarea triumfătoare a lui Hristos în Ierusalim.

Învierea lui Lazăr din Betania, precum și intrarea triumfătoare a Mântuitorului nostru Iisus Hristos în Ierusalim, sunt două evenimente importante ale marelui taine a Proniei dumnezeiești, care sunt strâns legate împreună, după cum spune imnograful: „Învierea cea de obște mai înainte de patima Ta dăruind-o, pe Lazar din morți l-ai sculat Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție biruitorului morții grăim: Osana, Celui dintru înălțime; binecuvântat este Cel ce vine întru Numele Domnului “.

După cuvântul Sfântului Chiril al Alexandriei, “Hristos a realizat acest eveniment minunat al învierii lui Lazăr ca o prezicere a învierii din morții întregii omeniri”, care va avea loc în timpul Celei de-a Doua Veniri a lui Hristos. În plus, învierea lui Lazăr a avut loc astfel încât Fiul lui Dumnezeu să fie slăvit, așa cum spune Sf. Ioan Evanghelistul; Iar Iisus, auzind, a zis: Această boală (a lui Lazăr) nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, ca, prin ea, Fiul lui Dumnezeu să Se slăvească.” (Ioan 11:4).

Interpretând aceste cuvinte, Amonios spune: „Ridicarea lui Lazăr din boală nu s-a făcut atât de mult pentru slavă și minune, cât pentru ridicarea lui din morți”. Cu alte cuvinte, învierea lui Hristos este vârful vieții în Hristos, și anume al credincioșilor care cred în Hristos Cel Răstignit și Înviat, așa cum predică Sf. Pavel: „Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică este și credința voastră.” (1 Cor. 15:14).

Învierea lui Hristos, dragi frați și surori, se referă în primul rând la firea umană a Dumnezeului și Mântuitorului

nostru Iisus Hristos. Aceasta înseamnă că suntem chemați să înviem împreună în Hristos cu Hristos. „Și Iisus i-a zis: Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi (Ioan 11:25). Spus mai în detaliu, Eu sunt învierea și viața. Am puterea de a învia, pentru că eu sunt izvorul vieții. Iar cine crede în mine, chiar dacă moare în trup, totuși va trăi, pentru că, în ciuda vieții cerești și spirituale pe care i-o voi transmite sufletului său din acest moment, la vremea potrivită, și el va fi înviat din morți de Mine, chiar și în trup.

Pentru că învierea lui Lazăr este preambulul învierii obștești a tuturor oamenilor, din acest motiv Hristos l-a înviat pe Lazăr din morți după patru zile de la moartea sa, pentru a arăta astfel învierea comună din cele patru elemente care constituie corpul omenesc, și anume, pământul, aerul, apa și focul, după cuvântul Sfântului Chiril al Alexandriei, care interpretează cuvintele Martei, sora lui Lazăr: „Doamne, deja miroase, că este a patra zi” (Ioan 11:39).

Cu alte cuvinte, moartea naturală denotă fără îndoială stricăciunea pe care o suferă forma fizică a omului creat, spre deosebire de moartea în Hristos, care este moartea nestricăciunii, și anume moartea eliberării din moartea robiei, și anume a stricăciunii păcatului. Moartea eliberării este moartea vieții veșnice și a fericirii. “Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac” (Ioan 11:26), spune Domnul.

Comentând cuvintele de mai sus ale Domnului, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: “Cel care crede în El (Hristos) are viața veșnică în vremurile viitoare, în fericire și în nestricăciune totală”.

Sf. Ioan Evanghelistul spune: „Deci, cu șase zile înainte de Paști, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți” (Ioan 12:1). „A doua zi, mulțime multă, care venise la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim,

au luat ramuri de finic și au ieșit întru întâmpinarea Lui și strigau: Osana! Binecuvântat este Cel Ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!” (Ioan 12: 12-13).

Acești oameni au făcut acest lucru, devenind martori oculari ai minunii învierii lui Lazăr din morți, după cum spune Sfântul Chiril al Alexandriei: „fiind mai deprinse să creadă, mulțimile mari l-au întâmpinat pe Hristos lăudându-l cu ramuri de finic ca pe cel care a biruit moartea “.

Pe același Hristos, care a cucerit moartea, suntem chemați să-L întâmpinăm, dragi frați și surori, cu ramurile spirituale de finic ale credinței și pocăinței, dacă vrem să devenim comunicatori și părtași ai izbăvirii din corupția păcatului.

Și, împreună cu imnograful Bisericii, să spunem: „Pe Lazăr cel mort de patru zile l-ai înviat, Hristoase, din iad, mai înainte de moartea Ta, sfărâmând puterea morții, și printr-unul iubit mai înainte vestind slobozirea tuturor oamenilor din stricăciune. Pentru aceasta, închinându-ne Stăpânirii Tale celei atotputernice, grăim: Bine ești cuvântat, Mântuitorule, miluiește-ne pe noi”.

Sfânta Liturghie a fost urmată de o procesiune la Mormântul lui Lazăr, condusă de ÎPS Arhiepiscop Filumen al Pellei, care a citit la mormânt Evanghelia despre Învierea lui Lazăr după Sfântul Ioan.

Apoi a avut loc o vizită a Soborului Arhieresc la Primăria din Betania și masa de prânz oferită de Stareța Mănăstirii din Betania, Maica Eupraxia.

2. La Muntele Măslinilor

De asemenea, învierea lui Lazăr a fost sărbătorită pe Muntele Măslinilor, datorită apropierii sale de Betania. Seara s-a făcut Vecernia la Altarul Înălțării Domnului cu slujba Pavecerniței și o procesiune spre Biserica Mica Galilee (Galili Viri), oficiată de ÎPS Arhiepiscop Teodosie al

Sevastiei, unde s-a citit Evanghelia dimineață, în prezența Preafericitului. Apoi, procesiunea a revenit la Altarul înălțării.

Dimineața, Sfânta Liturghie a fost oficiată de ÎPS Arhiepiscop Teodosie al Sevastiei, răspunsurile la strană fiind date de protopsaltul de la Biserica Sfântului Mormânt, Constantinos Spyropoulos, și de corul de la Catedrala Sf. Iacov, în prezența creștinilor locali și a pelerinilor.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/6SSesbfCFJA>